

Bu il görkəmli pedaqoq, şair, el ağsaqqalı kimi böyük hörmət və ehtiram sahibi olmuş Asim Qaziyevin anadan olmasının 100 illiyi tamam olur.

ÖMÜRLÜYÜNDƏN: Asim İsa oğlu Qaziyev 10 may 1926-cı ildə Samux rayonunda anadan olub. Kirovabad (Gəncə) 3 nömrəli Tibb məktəbində (indiki Gəncə Tibb Kolleci) oxuyub. 1946-1950-ci illərdə Hüseyn bən Zərdabi adına Kirovabad Dövlət Pedaqoji institutunda dil-ədəbiyyat ixtisası üzrə təhsil alıb.

Institutu bitirəndən sonra doğma Samux rayonuna qayıdıb, orta məktəbə direktor təyin olunub. 1954-cü ildə Mingəzevir su anbarının tikintisi ilə əlaqədar Samuxun bir neçə kəndi Bərdə rayonuna köçürülüb.

Asim Qaziyev fəaliyyətini Bərdə rayonunun Leninabad (Samuxlu) kəndində davam etdirib. Çiy kərpicdən, sonra ağ daşdan məktəb binası tikdirib. Qabaqcıl məktəb direktoru, ictimaiyyətçi, el ağsaqqalı, şair kimi tanınıb. 1960-cı ildə Azərbaycan SSR Maarif Nazirliyi tərəfindən ona "Metodist müəllim" adı verilib və "Qabaqcıl maarif xadimi" döş nişanı ilə təltif olunub.

1999-cu il fevral ayının 19-da Gəncədə vəfat edib. Gəncenin Səbiskar qəbiristanlığında dəfn olunub.

Asim Qaziyev özündən sonra zəngin ədəbi irs qoyub. O, 14 yaşından şeir yazmağa başlayıb. Özünə Asim Sevdalı təxəllüsü götürüb. Tələbəlik illərində institutda fəaliyyət göstərən ədəbiyyat dərnəyinə rəhbərlik edib. İlk dəfə "Mənim yurdum" adlı şeri 1948-ci ildə "Ədəbiyyat qəzeti"ndə çap olunub.

Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının (AYB) Kirovabad (Gəncə) filialının üzvü və fəallılarından olub.

Vaxtilə Xalq şairi Səməd Vurğunun "gələcəyin böyük şairi" kimi qiymət verdiyi Asim Qaziyevin 1996-cı ildə "Qələmin qüdrəti yaz, deyir mənə" adlı birinci, 2016-cı ildə "Xeyli sözüm var" adlı ikinci, 2018-ci ildə "Ürəkdən soruş" adlı üçüncü şeir kitabı nəşr olunub. 100 illik yubileyi münasibətilə yeni bir kitabı da nəşrə hazırlanır.

Asim Qaziyev xalq artisti, bəstəkar və dirijor Nəriman Əzimovun bəstələdiyi sevilən "Gözəl Gəncəmiz" və "Ümid çırağı" adlı mahnıların mətninin müəllifidir.

Asim Qaziyevin "Xeyli sözüm var" adlı kitabına "Ön söz" yazan xalq şairi Nəriman Həsənzadə qeyd edir: "Samuxda dünyaya göz açan Asimin də ilham pərisi onun üzünə gülüb. Gözəl lirik şeirlər yazıb. 1947-ci ildə gənc yazıçıların Bakıda keçirilən Respublika müşavirəsinə Gəncə filialından nümayəndə seçilib. Yazıçılar İttifaqının sədri böyük Səməd Vurğunun məruzəsinə qulaq asıb, Gəncə filialının üzvlük vəsiqəsini onun əlindən alıb. Asim Qaziyev bu qürur hissini yaşayıbdı".

Asim Qaziyev 1949-cu ildə qrup yoldaşı Fəridə Əzimova ilə ailə həyatı qurub. Bir oğlu, üç qızları var. Oğlu və bir qızı həkim, bir qızı müəllim, o biri jurnalistdir. Fəridə xanım 2004-cü ildə vəfat edib.

Bu il şair, pedaqoq Asim Qaziyevin 100 illik yubileyidir. Şairin yubileyi münasibətilə onun bir neçə şerini oxuculara təqdim edirik.

Soruşma

Odlu qəlbim, qəlbə ver sən payını,
Ürəklini ürəksizdən soruşma.
Hər kəs bu dünyada tapar tayını,
Çörəklini çörəksizdən soruşma.

Ömür bağıdır, solar günün birində,
İsti çağda qazan, get göz sərinde,
Hər bir əməl durar layiq yerində,
Gərəklini gərəksizdən soruşma.

Şirin nemət, söylə, varmı xəyaltək?
Qanad varmı nəğmi kimi, əməltək,
Hünər oğlu göydə süzər qartaltək,
Lələklini lələksizdən soruşma.

Al günəşdir mənim ömür mayağım,
Ana torpaq, ayrı getməz ayağım,
Bəxtiyaram, öz elimdir dayağım,
Köməklini köməksizdən soruşma.

Söylə, könül, bu el kimi dost hanı?
Qoy solmasın bu ülfətin bostanı.
Sinəmdədir arzuların dastanı,
Diləklini diləksizdən soruşma.

Qadın

Bizi sevindirib bəlkə min kərə,
Hər evdə bir çırağ alışıdırıdır.
Atıb yaylığını başından yerə,
Düşməni düşmənlə barışdırıdır.
Dünya yaranandan bu ana qədər,
İnsan yaratmayıb bir ixtiraçı.
Zəhmətkeş görmədik biz ana qədər,
Ağ günlər yolunda ağarıb saçı.

Həyat məktəbində imtahan verib,
Mayası olubdur sevincin, dadın.
Bir candan dünyaya neçə can verib,
Ən böyük mühəndis qadındır, qadın.

Vallah

Ona yazıçılar ittifaqının üzvlük vəsiqəsini xalq şairi Səməd Vurğun təqdim edib

Tutduğun işləri yaxşı ölçüb-biç,
Bu ulu torpaqdan ayıbdır, vallah!
Nə Allah bilir sən, nə də ki, bəndə,
Kişilər Allahı sayıbdır, vallah!

Yarımçıq bir kəsə sən nə deyəsən,
Gərək paltarı da halal geyəsən,
Nə lazım dünyada qəlbə dəyərsən,
İncə qəlb həmişə mayıfdir, vallah!

Meyvəni vaxtında tez üzüməyəndə,
Həqiqət eşqinə söz düzməyəndə,
Torpağın üstündə düz gəzməyəndə
Torpağın altı da hayıfdir, Vallah!

Anamdan qalıb

Bir sandıq, bir sabun, bir əl dəsmalı,
Bir boxça, əl bəndi... anamdan qalıb.
O verib ürəyi, gözü, kamalı,
Dilimin də qəndi anamdan qalıb.

Ülfətində mənə, əlində şəfqət,
Əziz, sevimlidir, qoynu bir cənnət.
Xilqətində saflıq, işində ibrət,
İnsanlığın fəndi anamdan qalıb.

İsti qucağında şirin yatmışam,
Bəslənmişəm, boya-başa çatmışam.
Bir dilbəre qəlbədən kəmənd atmışam,

Atalardan dərs almışam,
Mən bir cürəm, əksim olmaz.

Gözəl vətən, odum sənsən,
Zövqüm, səfəm, dadım sənsən.
Can-ciyərim, adım sənsən,
Sənsiz bircə kəsım olmaz.

Gülüstansan, hey gül dərsəm,
Qucağında xoş gün görşəm,
Yüz il sənle ömür sürşəm,
İnan, yenə bəsim olmaz.

Yaşadım

Mən yaxşını, yamanı,
Seçə-seçə yaşadım.
Xoş ümidi, gümanı,
İçə-içə yaşadım.

Məhəbbətin yolunu,
Sədaqətin yolunu,
Həqiqətin yolunu,
Keçə-keçə yaşadım.

Dost seçmişəm hər yerdən,
Nur almışam səhərdən.
Nişan qoyub şeirdən,
Heca-heca yaşadım.

Sədaqət kəməndi anamdan qalıb.

Qayğısı çox olub, zəhməti qat-qat,
O bəxş edib ət-qan, səfali həyat.
Həyat meydanında sürərəm mən at,
Bu ömür səməndi anamdan qalıb.

Olmaz

Öz elimlə ucalmışam,
Elsiz gücüm, səsim olmaz.

Təqdim etdi:
Vasif SÜLEYMAN